

W tym numerze recenzowane będą książki pokazane na zdjęciu (od lewej do prawej):

1. Michał Machnacki, Barbara Zygmańska, Jacek Bronowski *Sudety. Atlas turystyczny* (38, 119, 142)

2. Mirosław Wlekły *Górski. Wygramy my albo oni. Pierwsza pełna biografia Kazimierza Górskiego* (142)

3. Monika Witkowska *Lhotse. Lodowa siostra Everestu* (142)

4. Joanna Gierak-Onoszko *27 śmierci Toby'ego Obeda* (38, 113, 114, 119, 141, 143)

5. Kristin Hannah *Odległe brzegi* (38, 113, 114, 119, 141, 142, 143)

6. Elena Favilli, Francesca Cavallo *Opowieści na dobranoc dla młodych buntowniczek. 100 historii niezwykłych kobiet* (29, 114, 119, 142).

W nawiasach podano wypożyczalnie, w których dostępne są wymienione tytuły.

Niektóre pozycje można wypożyczyć w postaci e-booka, audiobooka lub e-audiobooka – zachęcamy do zapoznania się z aktualną ofertą na stronie:

www.bibliotekabemowo.pl

Sudety. Atlas turystyczny Michał Machnacki, Jacek Bronowski, Barbara Zygmańska

A gdyby tak rzucić wszystko i ruszyć... w Sudety? Tak, tak – w Sudety! Dlaczego właśnie tam? Osobiście mam kilka powodów, by wybrać właśnie ten kierunek. Po pierwsze – jestem współautorem przewodnika *Sudety. Atlas Turystyczny*. Po drugie – ten łańcuch górski jest mi szczególnie bliski. Kocham Sudety, często tam wyjeżdżam i mam wiele do powiedzenia na ich temat.

Wróćmy do książki, którą możecie zabrać w podróż na południowo-zachodni kraniec Polski. Znajdziecie w niej rozdziały dotyczące historii i geografii tego regionu,

jego kultury i sztuki, fauny i flory, a także znanych ludzi związanych z Sudetami. Kolejnym rozdziałem, moim konikiem, są trasy po każdym pasmie górskim. Zaprowadzą Was one w: Góry Izerskie, Karkonosze, Góry Kaczawskie, Rudawy Janowickie, Góry Kamienne, Góry Wałbrzyskie, Góry Sowie, Góry Bardzkie, Góry Stołowe, Góry Bystrzyckie, Góry Orlickie, Masyw Śnieżnika, Góry Bialskie, Góry Złote, Góry Opawskie. Piękno poszczególnych pasm ciężko opisać w kilku zdaniach czy zmieścić w krótkim opisie trasy. Dlatego najlepiej zobaczyć je na własne oczy! Dopełnieniem lektury jest rozdział *Atlas od A do Z*. Poznacie w nim wszystkie najważniejsze miejsca Sudetów, które warto odwiedzić. Przewodnik uzupełniają mapki i kolorowe zdjęcia. Niektóre z nich są mojego autorstwa. Zapraszam do lektury i... wyprawy w Sudety.

Sudety, fot. pixabay.com

Michał (142)

Górski. Wygramy my albo oni.

Pierwsza pełna biografia Kazimierza Górskiego

Mirosław Wlekły

Jestem kibicem sportowym. No dobrze – *kibicką* sportową. Odkąd pamiętam, w moim domu obecny był sport: i czynny – wszelkiego rodzaju aktywności sportowe – i ten bierny – czytanie książek o tematyce sportowej, śledzenie transmisji radiowych i telewizyjnych z wydarzeń sportowych. Czytałam i czytam publikacje poświęcone piłce nożnej, siatkówce czy innym równie pasjonującym dyscyplinom sportowym. Z niecierpliwością wyczekiwałam potężnej dawki emocji, jakie niosły ze sobą zakończone właśnie Mistrzostwa Europy w piłce nożnej Euro 2020. Sportem, w tym piłką nożną, pasjonują się nie tylko mężczyźni, ale także wiele kobiet – i ja do tej grupy należę.

Ostatnio sięgnęłam po książkę Mirosława Wlekłego *Górski. Wygramy my albo oni. Pierwsza pełna biografia Kazimierza Górskiego*. Trener Górski to postać legendarna w polskim futbolu. W publikacjach, które wcześniej przeczytałam czy to o Szarmachu, Bońku, czy Gmochu przytaczane były historie i wspomnienia dotyczące trenera.

Na kartach książki poznajemy życie Kazimierza Górskiego – począwszy od dzieciństwa spędzonego we Lwowie, przez wiek

młodzieńczy przypadający na okres II wojny światowej, po dorosłość i lata późniejsze spędzone już w Warszawie. Śledzimy jego dokonania jako szkoleniowca polskich klubów, potem reprezentacji narodowej, a także pracę trenerską w greckich klubach piłkarskich. Poznamy też trenera w odstonie pozafutbolowej – jako męża, ojca i dziadka.

fot. pixabay.com

Kazimierz Górski rozpoczyna swoją przygodę z piłką we lwowskim RKS Lwów, gdzie debiutuje w wieku 16 lat, potem jest rosyjski Spartak, w którym gra w czasie wojny. Po jej zakończeniu występuje w barwach Legii Warszawa, by w przyszłości zostać jej dwukrotnym trenerem. Do historii przejdzie jako selekcjoner drużyny narodowej, z którą w ciągu pięciu lat wywalczył trzy medale – dwa olimpijskie (złoty i srebrny) i jeden z mistrzostw świata – brązowy.

Wyszkolił wspaniałych piłkarzy, którzy zostaną królami strzelców (Deyna, Lato, Szarmach) w trzech kolejnych światowych turniejach, będą grali w zagranicznych klubach, a także trenerów, którzy będą szkolić piłkarzy w Polsce i poza jej granicami. Odniesie duże sukcesy jako selekcjoner trzech greckich drużyn – Panathinaikos, Olympiakos, Kastoria, w których do dziś jest pamiętany.

Kazimierz Górski był osobą lubianą, koleżeńską, bezinteresowną i bardzo towarzyską. Miał duże poczucie humoru – wielu z nas zapamiętało jego kultowe już powiedzenia, takie jak: „Piłka jest okrągła, a bramki są dwie”.

Kiedy skończyłam czytać książkę, rozpoczynały się właśnie Mistrzostwa Europy w piłce nożnej Euro 2020. W ten sposób powróciły wspomnienia polskich sukcesów na polu futbolu europejskiego i światowego, zostały też rozbudzone oczekiwania i pragnienia, by polscy piłkarze dopisali kolejną piękną kartę do naszych osiągnięć sportowych.

Książkę gorąco polecam – nie tylko fanom futbolu.

Ola (142)

Lhotse. Lodowa siostra Everestu Monika Witkowska

Monika Witkowska to znana podróżniczka i himalaistka, która zdobyła takie ośmiotysięczniki, jak: Mount Everest, Manaslu, Korona Ziemi i wiele innych szczytów w Himalajach, ale też w innych pasmach górskich. Warto dodać, że jej podróże nie ograniczają się do wspinaczki wysokogórskiej. Au-

torka odwiedziła już blisko 180 państw na całym świecie. Żeglowała też po oceanach, opływając m.in. przylądek Horn.

Poprzednie książki Witkowskiej przeczytałam z zapartym tchem. Wiedziałem, że nie może być inaczej z jej najnowszą publikacją. Nie spodziewałem się też,

że autorka odejdzie od standardów i w inny sposób opíše swoje wejście na Lhotse. I rzeczywiście – zastosowała ponownie ten sam układ treści. Najpierw przedstawiła osoby, które miały mniej lub bardziej istotny wpływ na losy wyprawy, scharakteryzowała szczyt, na który postanowiła ▶

się wybrać. Opisała chronologicznie, krok po kroku jego zdobycie, a następnie zejście do bazy. Wydawać by się mogło, że czytanie kolejny raz podobnej opowieści może okazać się nudne. Nic bardziej mylnego! Mimo że Lhotse zdobywa się z tej samej bazy co Mount Everest i w pewnym sensie do obozu IV prowadzi ta sama droga, to najnowsza książka Moniki Witkowskiej nie jest napisana na zasadzie „kopiuj – wklej” z lektury o wejściu na najwyższy szczyt świata. Himalaistka w znakomity sposób potrafi przedstawić akcję górską. Imponuje zmysłem postrzegania wielu, nawet najdrobniejszych, szczegółów, do-

skonale wie, co i jak przedstawić, by wierni oddać klimat i esencję opisywanej wyprawy.

Kto nie czytał książek tej znakomitej podróżniczki, ten nie wie, że wyróżniają się one znakomitą szatą graficzną, zdjęciami, które zapierają dech w piersiach. Na pewno tak bogato ilustrowana książka to kłopot dla tych, którzy dużo czytają podróżując środkami komunikacji miejskiej. Publikacja jest bowiem dosyć ciężka. Jednak jej zawartość – ta merytoryczna jak i wizualna – zdecydowanie rekompensuje trudy wzięcia książki ze sobą. Szczególnie, że w warstwie treściowej zawiera wiele niespodzianek! Wywiad

z Krzysztofem Wielickim, który opowiada o pierwszym zimowym wejściu na czwartą pod względem wysokości górę świata. Czy brać Viagrę w górach wysokich? Jeśli tak, to po co? ;). To tylko wybrane z wielu ciekawostek i zaskakujących informacji. Monika Witkowska przybliży też niektóre zwyczaje i obyczaje ludności zamieszkującej te rejony i opowiada o śmieciach, które są problemem nie tylko w Himalajach.

Warto sięgnąć po tę zachwycającą lekturę.

Michał (142)

27 śmierci Toby'ego Obeda Joanna Gierak-Onoszko

Czy wiedziałam o tym, że słowo Indianin może być obraźliwe dla rdzennej ludności Ameryki Północnej? Oczywiście że nie. „Pierwsze narody” to określenie akcep-

fot. pixabay.com

towalne przez tę społeczność i jednocześnie oddające jej istotę.

Czy wiedziałam o mechanizmie wymazywania kultury plemiennej pierwszych narodów? Nie. Wiedziałam o rezerwach, które tożsame były dla mnie z ograniczeniem wolności, jednak nie znałam skali tego zjawiska. Nie miałam też pojęcia o tym, że przesiedlanie ludności w inne rejony kontynentu skutkować może brakiem możliwości przystosowania się danej społeczności do nowych warunków, a także głodem. Dużo więcej wiem teraz – po lekturze książki *27 śmierci Toby'ego Obeda*. A kiedy dotarłam do rozdziału o szkołach z internatem, stworzonych dla dzieci rdzennych mieszkańców, aby kształtować je

na wzorec europejski po to, by wspomnianą kulturę wymazać, nie mogłam uwierzyć w to, co czytam.

Książka porusza wiele aspektów problemu, obiektywnie prezentując sytuację każdej ze stron. Mówi o traumie przekazywanej z pokolenia na pokolenie i o próbie jej przerwania. Mówi o honorowych obywatelach, którzy do dziś stanowią margines społeczny. I mówi o Kanadzie, która próbuje odkupić swoje winy, wpadając w pułapkę ponownej segregacji. To trudna i poruszająca lektura, ale warto po nią sięgnąć.

Karolina (119)

Odległe brzegi Kristin Hannah

Kristin Hannah to autorka wielu bestsellerowych i nagradzanych powieści, takich jak: *Słowik*, *Zimowy ogród* czy *Prawdziwe kolory*.

Odległe brzegi to pierwsza powieść tej pisarki, po którą sięgnę-

łam, robiąc sobie przerwę od kryminałów, reportaży czy ostatnio przeczytanej biografii.

Opowiada historię Elizabeth Shore, 45-letniej kobiety, która po 24 latach małżeństwa uświa-

damia sobie, że nie jest szczęśliwa. Bohaterka traci matkę mając sześć lat. Dorasta z ukochanym tatą i macochą, z którą nie znajduje wspólnego języka. Wyjeżdża na studia. Poznaje Jacke'a, zostają małżeństwem. Staje się żoną i matką, poświęcając cały swój ▶

czas rodzinie. Jej potrzeby, pragnienia i marzenia znikają w morzu codzienności.

Podczas spotkania z najlepszą przyjaciółką, w przypiływie szczerości, po kilku drinkach, przyzna-

je, że jej małżeństwo zaczyna się rozpadać, a ona sama chciałaby być kimś, kim niegdyś była.

Nagła śmierć ojca sprawia, że Elizabeth zaczyna zastanawiać się nad swoim życiem, nad prze-

szłością, nad wyborami, których dokonała, nad marzeniami, których nie zrealizowała. Wracając z pogrzebu, siedząc w lotniskowej kawiarni, podejmuje decyzję, która wpłynie na życie całej jej rodziny.

Czy Elizabeth odnajdzie szczęście i podąży za swoimi marzeniami? Jeżeli chcesz poznać zakończenie tej historii, koniecznie sięgnij po *Odległe brzegi*.

fot. pixabay.com

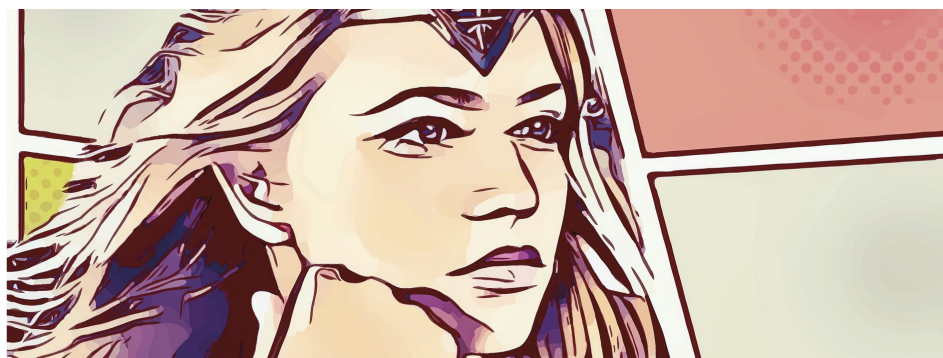
Ola (142)

Opowieści na dobranoc dla młodych buntowniczek Elena Favilli, Francesca Cavallo

Po tę książkę sięgnęłam z przekory. Wiedziałam, że chcę ją przeczytać, ponieważ zawsze fascynowały mnie silne i nieprzeciętne osoby, które mimo wszelkich przeciwności losu spełniały swoje marzenia.

Opowieści na dobranoc dla młodych buntowniczek Eleny Favilli i Francescy Cavallo to 100 historii niezwykłych kobiet, z fantastycznymi ilustracjami wykonanymi przez artystki z różnych zakątków świata. Część z opisanych kobiet znałam z lekcji historii czy polskiego, o większości czytałam, ale były też takie, o których do wiedziałam się dopiero czytając tę książkę. Kartka za kartką wyruszamy w niej w podróż z nieprzeciętnymi kobietami, których do-

fot. pixabay.com

konania wywarły w mniejszym lub większym stopniu wpływ na losy świata, począwszy od czasów przed naszą erą, po współczesność.

Poznajemy kobiety niezwykle – pisarki, malarki, artystki, aktywistki i działaczki polityczne, wielkie władczynie i noblistki. Są w różnym wieku, mają różny kolor skóry, ale wszystkie jako małe

dziewczynki miały swoje marzenia i bardzo chciały je zrealizować.

Ich historie mogą być inspiracją dla wielu dziewczynek, a także nastolatek w dążeniu do urzędywistnienia własnych marzeń. Książkę polecam młodym i starszym buntowniczkom, ale także buntownikom, jako dobrą lekturę na dobranoc.

Recenzje: pracownicy Punktu Bibliotecznego nr 142 i Wypożyczalni nr 119
Pomysł i realizacja: Aleksandra Pochmara i Dominika Barszczewska

Ola (142)

Biblioteka Publiczna w Dzielnicy Bemowo m.st. Warszawy
ul. Powstańców Śląskich 17, 01-381 Warszawa
tel.: 22 666 17 68, e-mail: sekretariat@e-bp.pl

- www.bibliotekabemowo.pl
- www.online.bibliotekabemowo.pl
- www.facebook.com/BibliotekaBemowo
- www.youtube.com/c/BIBLIOTEKABEMOWO1
- www.tiktok.com/@bibliotekabemowo

Biblioteka Publiczna
w Dzielnicy Bemowo
m.st. Warszawy